

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**AntiLutherus Judoci Clichtouei Neoportuensis. Doctoris
Theologi, Academiae Parrhisie[n]sis**

Clicthove, Josse

[Köln], 1525

VD16 C 4189

Paupertatem monasticam recte etiam deo per uotum promitti: illamq[ue]
sufficiētiæ rerum & abundantiaē in tota monasterij communitate,
nequaquam repugnare. XXX

urn:nbn:de:hbz:466:1-36183

ccelestē reddat hois uitā in terris, atq; supnæ illius puritatis, q̄
 in ciuitate sc̄ta Hierusalē sine macula enitet, admodū æmulā
 Neq; ita deñcere animū, humiliq; deprimere debet uirgo, ut
 posthabitis tædis iugalibus hāc amplectat tā p̄clarā uirtutem
 eā tātūmodo ob caulaz, q̄ sic ei uisum est uiuere, cū possit nu
 bere. Abiecta certe est & frigida, hāc mētis cōsideratio in tā
 arduo ope, q̄ nullū sibi aliū p̄stituit finē ac scopū, q̄ q̄ sit pro
 rōne uolūtas. Altius attollere debet oculos humo gnōsa uir
 go, atq; defigere in ccelestia tabnacula, ubi Ch̄s uirginū sp̄s
 sus est in dextera dei sedēs, quē uelit in uirginali puritate imita
 ri, ubi & regina uirginū sacratissima dei m̄i & uirgo p̄petua,
 uirginali corona adornata refulget, quā apud se constituat in
 genua uirgo, in uitæ sc̄timonia pro uiribus cōsectari. Hos du
 os Ch̄s & sanctā eius matrē Mariā, habeat sui p̄positi duces
 in q̄s idē flexū figat mētis oculū, illisq; ut pro mō & captu suo
 in cādore uirginali assimulet, nuptias ualere sinat, uirginitatē
 q; capeat. Ad hęc, & hūc sibi linē inclyta uirgo p̄ponat, q̄
 re id uite gen̄ ceteris p̄ferat, ut hac uia fiat deo (q̄ oisctūs est,
 & sup̄ctūs) propingor, & p̄p̄modū deiformis euadat, qm̄
 ut inq̄t Sapiēs, Incorruptio facit eē proximū deo. Vt etiā hu
 ius mūdi solitudine reiecta, ipsi deo liberi seruiat, & sine im
 pedimēto seculi, itegri p̄stet obsequiū. Neq; q̄d de agricola
 tione adducit exēplū Luther⁹, huic loco cōueniēs est, q̄ hāc
 ad corpis usum p̄sertim attineat, & p̄sentis uite neēitate, non
 animū adornet, aut spiritualē pficiat uitā, quē admodū uirgi
 nitas. Quis & agriculturā nemo amplectat, hac solū rōne im
 pulsus, q̄ sibi uisum est & placitū, ita uiuere, sed ob alias rōna
 biles causas inductus & p̄suasus, ut hāc ceteris artib⁹ uiuēdiq;
 rōnibus p̄ferat, & eā potius q̄ aliā quāuis exerceat.

¶ Paupertatē monasticā, recte etiā deo p̄ uotū promitti,
 illāq; sufficiētiæ rez & abūdātiæ in tota monasterij com
 munitate, nequaquā repugnare. Cap. XXX

Ecimano Lutheri obiectio. Paupertas mona
 stica cōsistit in abdicatiōe usus, p̄priū rez tpali
 um, aut q̄a q̄s nullas res administrat & curat,
 & id, puerorum est & infantium, aut quia nihil
 propriū

Ob quē fit
 nē expeten
 da est uirga
 nitas

Sapien. 6

LIBER TERTIVS.

Act. 4
 proprii possidet, & administrat cōmunia. **V**erū hæc reꝝ com-
 munitas nō est paupertas, q̄a in actibus ap̄loꝝ id nō habet no-
 men, neq; ita uocat, sed plenissima reꝝ abundantia, qm̄ scribit
 actū q̄tto capite, q̄ nullus erat egens inter eos. **Q**uare nri re-
 ligiosi nō uouēt corporale paupertē, sed cōmunē illā abundā-
 tia, qua eis abūde administrat oim̄ reꝝ necessariaꝝ usus. **N**eq;
 ut egeant, sed ut abundēt, intrāt religiones, cōmoti q̄ in mo-
 nasterijs sunt prōptuaria plena, eruclātia ex gñe in gen°. **N**ā
 ubi paupertas regnat in monasterijs, aut nō illuc intrant, aut in-
 trasse pcenitet. **E**st ne igit̄ hæc insignis illusio dei & hoim̄, p̄-
 tendere uotū paupertatis, & tñ eo ip̄lo q̄rere securā & ociosam
 copiā & securitatē aliena manu partā & administratā: ubi ni-
 hil minus est, q̄ egere aut pauperē esse. **H**æc Lutherus.

II. **R**esponso. **M**onastica paupertas cōsistit in spontanea abdi-
 catione propriæ possessionis, ac administrationis propriæ re-
 rum, propter deū facta, necnō in cōmuni reꝝ necessariaꝝ usu &
 distributione. **E**t hæc, tū in ijs est religiosi, q̄ nullā hñt rerū
 monasterij administrationē & curā, qm̄ nō est illis ea cōmissa
 prouincia, tū etiā in ijs, q̄ publicā gerunt reꝝ cōmuniū totius
 monasticæ domus administrationē, q̄ nullo mō aduersat uo-
 to paupertatis, qm̄ p̄ eā non sua, sed totius cōmunitatis curāt bo-
 na. **A**t uero primi gñis religiosi, longo interuallo a pueris &
 infantibus (q̄bus eos assimulat Lutherus) dispescunt. **N**ā in-
 fantilē & puerilē ætatē, nullas res administrāt & cur-
 rant, qm̄ rōnem & discretionē quippiā administrādi nō hñt,
 neq; etiā bona in ea ætate possident peculiarīa, q̄ curare que-
 ant. **R**eligiosi uero & peritiā hñt notionēq; sua bona admini-
 strādi, & bona obtinuerūt propria q̄ potuissent administrare,
 sed p̄pter deū, & illa reliquerūt bona, & a se abdicarūt ultro-
 nec illoꝝ administrationē. **Q**uare in his uera inuenit̄ monasti-
 cæ paupertatis rō, nō aut̄ in illis. **I**tem aut̄ reꝝ in monasterio
 cōmunitas, uere sibi nomē paupertatis uendicat & asciscit, si sin-
 gulos illius domus religiosos attendas, q̄z quisq; suarū pro-
 priarūq; rerū est nudus, ut ne minimū quidē habeat qd̄ sit suū
 ipsius, sed omnimodā rerū proprietatē a se abdicauit. **E**t q̄uis
 in actibus ap̄loꝝ, illo, scilicet paupertatis noīe nō apte nūcupet,
 sufficiet̄

sufficienter tñ & dilucide insinuat p hanc suã descriptionem. **Act. 4**
Nec quisq̃ aliqd suũ esse dicebat, sed erant eis oia coia. Non
 ne satis manifesta cuiq̃ uideri debet in his uerbis, monasticæ
 paupertatis explicatio. **E**t cū **B. Petrus** rñdit paralytico, aug. et **Act. 3.**
 argentũ nõ est mecũ, nõne hoc dicto significauit, se uere, pau
 ptatis euãgelicæ tũ fuisse cultorẽ. ¶ **C**eteræ abudãtia reꝝ oim
 ad totã cõmunitatẽ & singula eius mēbra necessariarũ, nullo **III**
 mō aduersat paupertati monasticæ, ut obtendit Lutherus, con
 tendens ex eo, q̃ nullus aplicã uitã tenentiũ erat egens inter
 eos, nõ fuisse in sc̃tã illa societate paupertatẽ euãgelicã monasti
 cã similẽ. Quinimo id, cœnobiticæ paupertatis cõmunitatisq̃
 reꝝ est propriũ, q̃ ubi illa adlunquẽ seruat, & in tota domo &
 singulis eius alũnis plena est rerũ oim ad eã uitã degendã ne
 cessariarũ sufficientia, nec indigentia locus est ullus, qm̃ diuina **Bñdictio**
 bñdictio sanctæ illius paupertatis comes, & affecla, affluenter, e
 largit & effundit illi domui, suæ bñficentiæ munera, tanq̃ arca **mes.**
 illa Israelitica, in domo **Obededom** cũ magna bñdictionis ex **1. Reg. 8.**
 uberãtia, reposita. **E**t diuerso ubi paupertas illa monastica nõ ad
 amissim observat, sed illius loco proprietat & peculiũ grassat
 in monasterio, a suæ institutionis rectitudine regulariq̃ disci
 plina prolapsa, grauis indigentia, egestas & inopia totã illã p
 mit domũ & habitatores eius, corruunt ædificia, negligũtur
 tẽpli ornamenta ad diuinũ ptinentia cultũ, & horrida qdam
 uastitas totã occupat domũ, agros & possessiones eius. **R**eli
 giosorũ uero illius domus, hic quidẽ esurit, alius uero ebrius est
 hic itẽ abudat opulentia reꝝ, ille uero penuriã patit, ut uideat
 deus suæ bñdictionis manũ illi loco subduxisse, & tristẽ eidẽ
 intulisse maledictionẽ. ¶ **I**taq̃ hoc in loco hallucinatus ẽ **Lut. V**
 therus, q̃ existimauerit idẽ prorsus esse, indigentia & paup
 tẽ monasticã, cũ sint longe diuersa, & plerũq̃ ab inuicẽ disse
 parent. **N**ẽpe in aplis, cũ relictis oibus dñm sequebãt, fuit ue
 ra paupertas, monasticæ paupertatis exẽplar & speculũ, & tñ i ip
 sis nulla fuit indigentia, **S**iquidẽ instante passione dñica, cũ ita
 fuissent a **Ch̃ro** interrogati. **Q**ñ misi uos sine sacculo & pera
 & calceamentis, nunqd aliqd defuit uobis? rñderunt uno ore **Luc. 22**
 nihil eis tũ defuisse. **N**ulla igit tũc premebãtur egestate, cum
 ff sanctam

Actuū, 4

sanctā illā paupertatē excolerent. Præterea, ut aduersarij telū
 in nos cōtortū, retorqueamus in eundē, fideles illi qui cū apo-
 stolis uersabant in schola sanctæ religionis, regulāq; tenebant
 actū quarto capite descriptā, seruabāt ad linguē paupertatis
 monasticæ integritatē, ut mō monstratū est. Attamē de hōidē
 dicit Lucas, q; null⁹ erat egēs iter eos, & q; distribuebat singu-
 lis prout cuiq; opus erat. Aliud igiū paupertas, & aliud egestas.
 Nec minus sua falsus est opinione Lutherus, & aberrauit a
 recta uia ueritatis, q; etiā putauerit rerū uitæ corporali agēdæ
 necessariarū affluentia in cōmunitate, aduersari paupertati. Iad
 quā se uoto cōstringunt religiosi, cū tñ illi nequaq; sit cōtraria
 sed frequenter cū eadē conspirās atq; conueniens. Enim uero
 affluentia rerū externarū ad cōmunitatē monasticā attinenti-
 um, nequaq; interimit aut destruit uotū paupertatis, ut hic au-
 tumat Lutherus, sed sola proprietas atq; peculiū, propriarūq;
 rerū a religiosi possessio & usus in monasterio, uenenū est &
 exitiū ueræ paupertatis cœnobiticæ. Et hāc uouentes paup-
 tatē, eo uoto solū promittunt se hmōi rerū proprietatē a se ab-
 dicaturos. Neq; ad indigentia inopiāq; sectandā, se rōne illi-
 us uoti astringunt monasterij cultores & alumni, quemad-
 modum hoc in loco sentit Lutherus, quandoquidem in opu-
 lentissimo monasterio integre possunt & commode uoto pau-
 pertatis a se facto satisfacere religiosi, si nihil asseruent sibi pro-
 priū. Quocirca qui recto & simplici animo monasteriū ingre-
 diunt, non id faciunt nec facere debent, ut illic egestate pre-
 mātur aut affluant delicijs, sed ut cōmuni uictu & amictu cō-
 tenti, deo liberius seruiant. Neq; indigentia rerū necessariarū
 exquirere in cœnobio, cuiq; opus est, ad paupertatē monasticā
 exacte tenendā. Cuius oppositū subindicare uidet Lutherus
 in præsentē obiectione, insimulans eos & cū cōtumelia incre-
 pitās, q; obtendāt uotū paupertatis & uere non teneant, quā
 inopiā & penuriam non quærunt.

Quærendā
 non esse in
 monasteri-
 is inopiā,
 sed rerū cō-
 munitate;

¶ Paupertatis monasticæ uinculo minime eos ab-
 solui, qui ex monasterijs ad prælationē ecclesiasti-
 cam assumuntur, sicut nec a uoto castitatis eosdē
 relaxati. Cap. XXXI.

Vicesima